

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr.Hany Veberové a soudců Mgr.Marka Bedřicha a JUDr.Jitky Hroudové v právní věci žalobce **K. E. M.**, narozeného dne ..., státního příslušníka Alžírské lidové a demokratické republiky, v České republice bytem v B., P. 2164, zastoupeného Mgr.Umarem Switatem, advokátem se sídlem v Praze 4, Dědinova 2011/19, pro doručování Praha 2, V Tůních 11, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra České republiky**, odboru azylové a migrační politiky, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního úřadu,

t a k t o:

I. Žaloba s e z a m í t á.

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného Ministerstva vnitra České republiky, odboru azylové a migrační politiky, s odůvodněním, že dosud nebylo rozhodnuto o žádosti žalobce ze dne 29.11.2011 o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka – občana Evropské unie. Žalobce poukázal v podané žalobě na článek 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a na ustanovení § 6 odst.1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, podle nichž je správní úřad povinen vyřizovat věci bez zbytečných průtahů. Poukázal rovněž na ustanovení § 169 odst.1 písm.e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých dalších zákonů, z něhož vyplývá, že pokud nelze vydat rozhodnutí bezodkladně, vydá se rozhodnutí ve lhůtě 60 dnů ode dne podání žádosti.

Žalobce v podané žalobě namítl, že vzhledem k tomu, že žalovaný nepostupoval bezodkladně a byl ve věci nečinný, podal žalobce již dne 25.4.2013 návrh na opatření proti nečinnosti podle ustanovení § 80 správního řádu a v reakci na toto podání vydala Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců již dne 16.5.2013 opatření proti nečinnosti, kterým bylo žalovanému správnímu úřadu přikázáno, aby vydal rozhodnutí ve věci do 30 dnů ode dne doručení tohoto opatření. Rozhodnutí bylo doručeno dne 22.5.2013, avšak do dne podání žaloby žalovaný dodatečnou lhůtu pro vydání rozhodnutí nerespektoval a je ve věci nečinný.

Žalovaný ve vyjádření podané žalobě uvedl, že žaloba směřuje proti postupu správních úřadů z důvodu, že žalovaný správní úřad do dne podání žaloby nerozhodl o žádosti žalobce o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie. Žalovaný popírá oprávněnost podané žaloby a nesouhlasí s ní, neboť v daném případě nebyl a není nečinný. Žalobce podal dne 29.11.2011 u odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra České republiky žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu pro rodinného příslušníka občana Evropské unie podle ustanovení § 87b zákona o pobytu cizinců. Správní úřad pro účely řízení zkoumal, zda žalobce splňuje podmínky, které zákon stanoví pro udělení tohoto druhu pobytu. Z časového sledu provedených úkonů správním úřadem je zcela zřejmé, že řízení o žádosti žalobce probíhalo řádně, bez časové prodlevy a žalovaný byl v řízení činný, neboť prováděl úkony, které jsou součástí vyjádření žalovaného správního úřadu. Závěrem žalovaný správní úřad uvedl, že dne 15.10.2013 bylo vydáno rozhodnutí o zamítnutí žádosti, kterým byla žádost žalobce o vydání povolení k přechodnému pobytu zamítnuta.

Při ústním jednání u Městského soudu v Praze dne 21.1.2014 zástupkyně žalobce odkázala na podanou žalobu s tím, že žaloba byla podána důvodně, v době jejího podání o žádosti žalobce rozhodnuto nebylo a proto požádala o přiznání náhrady nákladů řízení.

Zástupce žalovaného správního úřadu odkázal na podrobné písemné vyjádření k podané žalobě s tím, že správní úřad během doby řízení konal úkony potřebné k vydání rozhodnutí a ve věci rozhodl dne 15.10.2013.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Řízení o žalobách na ochranu proti nečinnosti správního úřadu je upraveno v ustanoveních § 76 a § 81 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.). V těchto ustanoveních jsou stanoveny podmínky pro podání žaloby, náležitosti žaloby a možný způsob rozhodnutí soudem. V případech, kdy se soud zabývá otázkou důvodnosti žaloby z hlediska věcného, pak z ustanovení § 81 odst. 1 s.ř.s. vyplývá, že soud rozhoduje na základě skutkového stavu, zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Podle ustanovení § 81 odst. 2 s.ř.s. soud v případě, je-li návrh důvodný, uloží rozsudkem správnímu úřadu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon. Podle ustanovení § 81 odst. 3 s.ř.s. soud žalobu zamítne, není-li důvodná.

Z ustanovení § 81 odst. 2 a odst. 3 s.ř.s. vyplývá, že v případě věcného posuzování žaloby může soud rozhodnout rozsudkem pouze dvěma způsoby - buď tak, že uloží správnímu úřadu vydat rozhodnutí nebo osvědčení se stanovením přiměřené lhůty, anebo tak, že žalobu zamítne. Zamítnutí žaloby je vázáno na nedůvodnost podané žaloby. Žalobu je nutno považovat za nedůvodnou také tehdy, bylo-li rozhodnutí nebo osvědčení do doby, než soud ve věci rozhodl, již správním úřadem vydáno.

Tomuto výkladu svědčí i samotná ustanovení § 81 odst. 2 a 3 s.ř.s., ze kterých vyplývá, že jiný způsob rozhodnutí, je-li rozhodováno ve věci samé, soudu nepřísluší. Soud tedy buď může uložit správnímu úřadu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení anebo musí žalobu zamítnout. V případě, že rozhodnutí nebo osvědčení v mezidobí správní úřad vydal, je pojmově vyloučeno, aby mu soud rozsudkem uložil toto rozhodnutí vydat a stanovil mu k tomu přiměřenou lhůtu, neboť rozhodnutí již bylo správním úřadem vydáno. Pak nezbývá, než žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Ochrana práv žalobce spočívá v přijetí rozsudku, kterým by soud uložil správnímu úřadu zjednat nápravu, tedy vydat rozhodnutí nebo osvědčení. Účelem žaloby na ochranu proti nečinnosti není konstatování, zda k nečinnosti správního úřadu došlo či nikoliv.

Vzhledem k tomu, že ze správního spisu vyplývá, že o žádosti žalobce již bylo rozhodnuto, nelze žalovanému uložit, aby o této žádosti rozhodl. Proto soud žalobu podle ustanovení § 81 odst. 3 s.ř.s. zamítl. Je vhodné poznamenat, že ze spisového materiálu je zřejmé, že žalobci bylo rozhodnutí žalovaného správního úřadu doručeno, a na tuto skutečnost žalobce žádným procesním úkonem nereagoval.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., přičemž se odvíjí od výsledku řízení. Uvedené právní ustanovení nedává soudu možnost vážit při rozhodování o náhradě nákladů řízení jinou skutečnost, než je právě úspěšnost podané žaloby. Žalobce neměl ve věci úspěch, a proto mu právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení nemohlo být přiznáno. Ani v případě, že by soud shledal konkrétní skutkové okolnosti posuzované věci jako důvody zvláštního zřetele hodné pro přiznání náhrady nákladů řízení žalobci, nemohl by žalobci, který byl v řízení zcela neúspěšný, právo na náhradu nákladů řízení přiznat. Z ustanovení § 60 odstavce 8 s.ř.s. totiž vyplývá, že tyto důvody zvláštního zřetele hodné lze zohlednit jen tehdy, jestliže účastník řízení (zde žalobce) měl alespoň částečný úspěch. Taková situace v dané věci nenastala. Žalovaný správní úřad byl ve věci úspěšný, nicméně žádné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu žalovanému nevznikly a proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 21.ledna 2014

JUDr. Hana V e b e r o v á ,
předsedkyně senátu